

fig paa bestemte, regelmæssige Indbetalinger eller ikke kunne tilvejebringe antageligt Helbredsattest; de mene derhos, at denne bundne Opsparing kan være af stor Vigtighed til at støtte Arbejderbefolkningens Bestræbelse for sit eget Velvære, og at de almindelige Sparekasser, selv om de alle til enhver Tid vare lige sikke, ikke, i det Ringeste adskillige, ville indlade sig paa denne Art af Indskud. Naturligviis maa der ved denne Sparekasse beregnes en passende Godtgørelse for det derved forarsagede Arbejde, der fradrages Renten af Indskudene, men Fastsættelsen heraf maa saameget mere overlades til Anstaltens Bestyrelse, som ethvert Grundlag for Beregningen deraf i dette Dieblit savnes. Medundertegnede Madvig tvivler i høi Grad om, at denne Form af bunden Opsparing, hvorved den Uformuende skal afskrive sig Retten til i forekommende Nødstilfælde frit at raade over sin Sparestilling, vil finde en saadan Anvendelse, at denne paa nogen Maade kunde forsvare, at man derfor behyrdede Livsforsikrings- og Livrenteanstalten med et Tillæg, der ligger dens egentlige Op-gave saa fjernt og vil medføre ikke ringe Besvær. Allerede den Omstændighed, at Forslaget er saa ubestemt i sin Skikkelse, og at man maa overlade Bestyrelsen aldeles at fastsætte Godtgørelsen for Uleiligheden, en Fastsættelse, der kan give Anledning til Tvist om Bestyrelsens Villighed, synes ham at burde føre til Forslagets Forkastelse.

Til § 5 foreslaaer Udvalget en Ændring, der gaaer ud paa at fjerne den Uoverensstemmelse, som synes at finde Sted, naar det først i Almindelighed bestemmes, at der for Livrenter og Overlevelsesrenter gives Police (der er afhændelig), naar de blive virksomme, og naar dernæst i Paragraphens Slutning en Erklæring af Forsøgeren gjøres til Betingelse for Forsørgelsens Afhændelighed.

Ved § 6 foreslaaes af Udvalget en tydeliggjørende Redactionsændring.

Ved § 7 er det i Udvalget ligesom ved første Behandling i Thinget bragt under Om-tale, at det for visse Klasser af Befolkningen kunde være ønskeligt at indbetale Præmier ikke ligelig hele Aaret om, men heller med et noget højere Beløb i en vis Deel (visse Maane-

der) af Aaret, da Fortjenesten for dem væsentlig falder. Der er derfor stillet et Ændringsforslag, som bemyndiger Bestyrelsen til, saavidt muligt, at imødefomme Duffer i denne Retning, idet en udtrykkelig Forfrist om en ganske enkelt Undtagelse fra Reglen (Betaling i 8 Maanedes istedetfor alle 12) forekommer Udvalget paa den ene Side for indskrænket og paa den anden Side for ubetinget i et Spørgsmaal, hvor dog Indflydelsen paa Forretningsgangen ikke ganske let lader sig overse.

Medundertegnede Jessen antager, at det, saaledes som det tidligere Lovforslag havde fastsat, uden Skade for Anstalten kan og bør tilstedes en Interessent i visse Tilfælde at faae en Forsikkring forandret til en Forsikkring af anden Art, der efter indtraadte Omstændigheder kunde være ham mere tjenlig, og har sammenstillet disse Tilfælde i Forslaget til en ny Paragraph imellem §§ 8 og 9. Han bemærker herved, at Lovforslagets § 9, som hvis dette Forslag vedtages, bliver § 10, kun angaaer de Tilfælde, hvor Noget ønskes sin Forsikkring hævet, men ikke de Tilfælde, i hvilke en Forsikkring enten ønskes omfremvet f. Ex. fra en Overlevelsesrente til en Livsforsikkring eller forsat udover det Tidspunkt, da Forsikringen blev virksom, f. Ex. naar en Arbejder, hvis opsatte Livrente skulde begynde fra hans 45de Aar, da endnu er saa kraftig, at han først antager at ville trænge til Livrenten fra sit 50de Aar, eller hvor han f. Ex. ønsker at stedes til Nydelsen af en opsat Livrente tidligere, fordi han forudsæer, at hans Arbeidskraft da vil være ophørt eller hans Næringsvei standset, førend han havde paaregnet, da Forsikringen tegnedes. I de tvende første Tilfælde vil intet Tab kunne paaføres Anstalten og Villighed taler i høi Grad for, at der gives Interessenterne denne Ret, og at de ikke betragtes som nye tiltrædende Interessenter; i det sidste Tilfælde vil Misbrug kunne forebygges derved, at det beroer paa Anstaltens Bestyrelse efter et Skøn over samtlige Omstændigheder at bevilge eller afflaae Interessentens Begjæring. De øvrige Medlemmer af Udvalget antage ikke, at der bør eller uden Ulempe for Anstalten og Anledning til Strid kan tilstaaes videre Ret end den, som Udkastets § 9 inde-